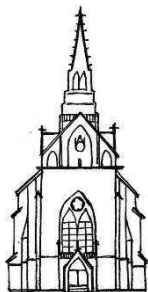

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník / 2016

7

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Olga Tydlitátová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>
kazatel: Martin Horák, administrátor
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2016 (XVIII).

Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

Milí čtenáři Setkávání,

dostáváte prázdninové číslo našeho časopisu, což znamená, že jako každoročně další číslo, říjnové, vyjde až za tři měsíce. Zdá se, že je to dlouhá doba, ale letní měsíce jsou naplněné tolika činnostmi, že to uteče jako voda. Nikdo nevíme, co se během té doby stane, ať v našich osobních životech, nebo ve společnosti a ve světě, v němž žijeme, ale můžeme se spolehnout na to, že budeme ve všem, co nás potká, pod Boží ochranou.

Měsíce, které jsou před námi, jsou dobou cestování, a někteří z nás podnikli v předstihu poslední květnovou sobotu jednodenní výlet, který pro nás připravili jako vždy pečlivě a obětavě Olga a Radek Markovi. Navštívili jsme nejprve několik kilometrů za našimi hranicemi slovenské městečko Skalicu. Skalica byla od roku 1372 svobodným královským městem, které bylo kdysi jedním z největších a nejvýznamnějších měst Slovenska. V roce 1918 bylo dokonce na několik dní sídlem dočasné slovenské vlády. Je to velice příjemné, čisté městečko, s řadou architektonických památek. Je sympatické, že u nich čekali průvodci, kteří zdarma provedli větší či menší skupinu lidí s podrobným výkladem. Pozoruhodný je kulturní dům, který postavil v secesním slohu architekt Jurkovič, dále několik kostelů, z nichž nás zvlášť zaujal evangelický kostel postavený koncem 18. století jako toleranční kostel bez věže. Samostatně stojící věž byla postavena v roce 1938 podle projektu Dušana Jurkoviče a je na ní nápis s datem návštěvy Jana Amose Komenského ve Skalici. Podle tradice věnoval Komenský místní evangelické církvi kalich, který patří k mobiliáři kostela (ten jsme ale neviděli, je pečlivě uschovaný).

Odpoledne jsme strávili v Čejkovicích v bylinkovém ráji, kde firma Sonnentor připravuje bylinkové čaje z bylin pěstovaných nejen u nás, ale také dovážených z mnoha zemí světa při dodržování zásad fair trade. Milá průvodkyně nás provedla provoněnými sklady bylin a ukázala nám provoz firmy. Moderní budova vznikla přestavěním starého kravína a všechno se tam děje s ohledem na životní prostředí a pod přísnou kontrolou kvality. Celý den jsme prožili za krásného počasí s vděčností za tolik pěkných zážitků.

Mnozí z vás, zejména ti mladí, budou jistě podnikat dobrodružnější cesty, třeba i do exotických míst, ale ať už pojedete kamkoliv, všude najdete jistě dobré lidi a budete moci obdivovat krásu Božího stvoření.

Myslím i na lidi, kteří se vydávají na cesty nedobrovolně, protože domov ztratili nebo je pro ně život v něm příliš nebezpečný. Ani si to v bezpečí a pohodlí našich domovů nedovedeme představit.

Přeju vám všem, jistě i za ostatní členy redakční rady, abyste se ze všech cest navrátili bezpečně do svých domovů.

Hana Dvořáková

Noc kostelů v Brně

Brno - Husovice

Husovický dvorek zdobily kresby a akvarely Zdeňka Šorma. Byla tam pěkná divadelní hra Bilbo Compagnie - Sommeliér a taky spousta dobrého občerstvení. Při představení se rozdávalo víno (ale jenom dospělým). Děti se smály a bylo to moc pěkné.

Na závěr jsme si zazpívali ze zpěvníku Svítá za doprovodu našich muzikantů. Už se těším moc na další Noc kostelů a doufám, že bude stejná, nebo i lepší než tento rok.

David Procházka

Brno - Židenice

Noc kostelů tu začala úvodním slovem br. faráře Horáka. Už první poutníci mohli ochutnat vonící kávu, kterou z čerstvě namletých zrn pro ně chystali ve stánku na zahradě dva zkušené baristé, Boris a Honza. O děti bylo dobře postaráno ve výtvarné dílně. Pod vedením kreativních sester tvořily děti koláž v podobě duhy. Kdo svou práci dokončil, dostal k ní i dřevěný rámeček.

V sálku ve dvoře proběhla malá vernisáž obrazů Jana Karpíška, nesoucí název Krajina je Boží. Její součástí byl i kytarový recitál. Zanedlouho poté

vystoupil v kostele náš pěvecký soubor ChraPoT a v již tradičně libozvučném provedení nám zazpíval něco ze svého bohatého repertoáru.

Překvapením večera bylo téměř hodinové divadelní představení s názvem Kdo chce Husa veleBít, důvod si vždy najde. Připravili ho studenti Filosofické fakulty MU a k nám přišli zahrát svou pátou reprízu. Hráli s chutí a mladistvým entusiasmem a jejich přátelé z fakulty spolu s námi, ve zcela zaplněném sále, ocenili jejich výkony velkým potleskem. Kdo zůstal déle nebo přišel až na konec, mohl v kostele slyšet krásnou hudbu linoucí se z kůru. Na varhany tam hrála Michaela Kubelová a na housle Lukáš Mik. Hodinu před půlnocí bylo možné se ztišit v meditativních modlitbách a zpěvech písní z Taizé, tak jako je to v našem sboru každou třetí středu v měsíci.

Myslím, že letošní program byl až přebohatý. Sbor navštívilo bezmála 200 lidí. Účastníkům, kteří projevíli zájem, podali naši průvodci potřebné informace o historii i současnosti sboru. O té se mohli zájemci dozvědět i něco víc z vizuální prezentace.

Neděláme si příliš iluze, že se počet účastníků po Noci kostelů v našem sboru zvětší, ale kdo jsme se zúčastnili, mohli jsme prožít radost ze svého podílu na zviditelnění evangelické víry a zároveň žasnout nad pestrostí způsobů, kterými to lze dosáhnout. Díky všem, kteří ke zdárnému průběhu přispěli!

Jana Slámová

Brno II

...sádlo na chleba, víc už netřeba..., tolik píseň. Budiž. Náhodou byla i pomazánka s bylinkami.

Ale zkuste si k tomu představit útulnost podvečerního pavlačového dvorku opatřeného stoly a lavicemi pro znavené, potěšené z čerstvé vody s mátou a nevysychajícího zdroje kávy a šum svistu tří pánví a léty prověřeného týmu tvůrců, díky nimž s útěšnou pravidelností putovalo vysazeným okénkem presbyterny do nedočkavých rukou ke třem stovkám dobročinných palačinek pro Diakonii.

Prckové tvořili s Martou a Eliškou, Dan s Petrem (jako obyčejně) perfektně nazvučili kostel i exteriéry, „neviditelní“ se činili v zázemí, zahrada byla otevřena rozhovorům, na dvorku se pestře a pokojně mísili účinkující s konzumenty všeho nabízeného. Teplo bylo do půlnoci a nepršelo. A napřesrok? Jé, jé, jé, já se těším, a vím určitě, že ne sama...

Milča Hauserová

Brno I

Největší pozornost návštěvníků brněnské muzejní noci a noci kostelů, ale i nedělních bohoslužeb v Komenského kostele vzbuzovaly fotografie prof. Jindřicha Štreita. Díky nim s námi bylo v kostele víc než padesát lidí žijících bez domova. Pozoruhodné bylo, jak si každý člověk kolem sebe vytváří domov i v těch nejtěžších podmínkách. Lidská touha po štěstí a po svobodě je nezničitelná.

Zaujala také výstava deseti panelů o práci Diakonie v Jihomoravském kraji. Prodaly se všechny výrobky z chráněných dílen a za šest tisíc Kč knih. Službu Armády spásy představil ředitel azylového domu Josefa Korbela v Brně pan ing. Ivan Borek. Děti i dospělí tradičně zaujaly papírové modely kostelů a nová byla letos tři krátká videa na téma: Kostel není jen muzeum, jejichž autorem je Jáchym Michal.

Jiří Gruber

Návštěva partnerského sboru v Basileji

Už čtvrtstoletí každý sudý rok jezdíváme do Basileje navštívit partnerský francouzský sbor Reformované církve v Basileji. Také letos dvacetičlenná delegace sboru Brno I vyrazila v pěti autech v pátek brzo ráno z Brna. Po šesté večer nás basilejští uvítali na hranicích města a rozvezli do jednotlivých rodin.

V sobotu jsme se všichni sešli v deset hodin na nádraží a jeli asi hodinu vlakem do francouzského městečka Colmar. Zrovna začala bouřka, a tak se prohlídka města odsunula na později a program začal prohlídkou galerie Musée unter linden, kterou v lednu otevřel francouzský prezident Francois Holland. Jádro galerie je v rekonstruovaném klášteře, kde ve velké klášterní kapli jsou vystaveny nádherné malované středověké oltáře. Expozice klasických obrazů pokračuje v podzemních prostorách pod náměstíčkem, kterými lze projít naproti do budovy, kde je vystaveno moderní umění.

Odpoledne se vyčásilo a my, posilnění bagetami, jsme pokračovali prohlídkou malebného středověkého centra města: několikapatrové domy z hrázděného zdiva se ve vyšších patrech rozšiřují do ulice, budova burzy místních vín, řeznictví s kovaným vývěsným štítem, na kterém žena vede na provázku prasátko nebo husy, na dalším poustevník předčítá vepříku z Písma. Slunce ozařuje pestře pomalované fasády, z truhlíků visí girlandy květů, čápi malování dřevění na parapetu i živí v hnízdě na komíně. Spousta návštěvníků v ulicích, hospůdky, stánky se suvenýry - turistický průmysl, je stále na co se dívat. Podvečer jsme se vrátili do Basileje, kde jsme dohnali bouřkovou frontu a znovu zmokli. Večer jsme strávili v rodinách.

V neděli ráno mne vede moje hostitelka, osmdesátiletá Heléne, pěšky z předměstí Basileje podél rozvodněné valící se řeky Rýn, nahoru na návrší s katedrálou, pak dolů do centra města a znovu nahoru k tomu nádhernému historickému chrámu svatého Leonarda. V kázání se farářka Olga Tydlitátová zamýšlí nad otázkou, pro koho jsme zde na světě, a s místním farářem Michaellem Cornuzem vysluhují večeri Páně. Varhany doplňuje sólová trubka, jejíž jásavé slavnostní tóny se rozléhají renesančním prostorem chrámu - silný zážitek.

Pomalu přecházíme k Církevnímu centru na Holbeinově náměstí. Rozhovory s mnoha známými i řadou nových tváří probíhají až do společného oběda v prostorách Centra. Odpolední program byl rozdělen do tří skupin: procházka starým městem, návštěva květinového parku a po moderní architektuře.

V pondělí, které je ve Švýcarsku i Německu volným dnem (pokračování svatodušních svátků), se scházíme znovu v Centru, loučíme se s přáteli a vyrážíme na dvanáctihodinovou zpáteční cestu do Brna, plni nových zážitků. Příští rok se zase budeme těšit na návštěvu basilejských, musíme pro ně také něco zajímavého připravit.

Jan Franců

Seniorátní souznění

Neděle 29. května. Blahoslavův dům. Oproti předpovědi jasno. 7:20. Za chvíli to vypukne. CO? Seniorátní setkání pro všechny generace a se všemi poradními odbory, letos nazvané Seniorátní souznění. Akcí mnoho, víkendů málo, proto tato snaha potkat se naráz, společně a společně slavit, strávit neděli, cosi zažít. Půjde to? Potkáme se? Bude to skutečně souznění nebo kakofonie? Na pochybnosti už není kdy, scházejí se domácí, přijíždějí první hosté, začíná kolot, který zpomalí a utichne až kolem čtvrté odpoledne. Ale některé obrázky se vryly do paměti velmi silně.

Bohoslužby. Vedou je spolu Marta a David Sedláčkovi, v sále je natřískáno, nabito. Otvíráme okna, aby se dalo dýchat alespoň trochu. Za chvíli i hlavní dveře. Do dvora i do zahrady překypuje to, co se děje uvnitř. Úvodní píseň 161 Tebe, Bože, chválíme. Jde mi mráz po zádech a proti svému zvyku točím video. Je to síla...

Marta s Davidem zapojují děti. Debora, Bárak, Izraelci, nepřátelé, to vše ožívá před našima očima. A připomínáme si, proč má smysl zpívat písničky. I ty hodně staré. Protože bez nich se na Hospodina snadno zapomene a člověka pak přemůže kdejaký strach.

Posílnění kávou a nepřeborným množstvím buchet plní dospělí znovu hlavní sál. Zpívejte píseň novou a neberte nám tu starou. Jiří Schneider přednáší, blaží hudbou, z otevřených oken se to line na zahradu, kde běhají děti, krása. Sestra Pospíšilová z nakladatelství Cesta si libuje, že jsme knihy rozložili právě v hlavním sále a může být při tom.

Pro děti mezitím množství vyžití venku i uvnitř. A mládež pítvá Svíták.

Oběd. Neuralgický bod celé akce. Nakrmit více než 200 lidí v Blahoslavově domě? Vyloučeno! Naštěstí je za rohem Studentský domov a v něm Retro jídelna. Ale i ta má svoje mouchy. Jde to pomalu, želvím tempem, je nás moc a leckdo se přihlašoval na poslední chvíli nebo vůbec. Ale v Losově sále jsou buchy a kolem restaurace, nezbyvá než doufat, že kamení létat nebude.

Po obědě kultura. Pro děti. Divadlo Paravánek a jejich pohádky ze Špalíčku. Hraje se v kostele a všude kolem zatím probíhají programy poradních odborů i jiných uskupení. V presbyterně je POEM, poradní odbor evangelizační a misijní, „malou nedělkou“ obsadili učitelé nedělní školy, v zadním sále se zpívá pod vedením Petra Šplíchala a Jiřího Schneidera, PODI, poradní odbor pro diakonii, už se nevešel jinam, tak bivakuje pod stanem na zahradě. A o kousek dál se stíhají z luku a vedle je deka a na ní nedělní odpolední pohoda a v Losově sále stále to kafe a buchy, díky neúnávnému týmu domácích.

Je podvečer, na dvoře ticho, klid, všichni odešli a odjeli. Zůstaly obrázky dětí, namalované křídami, radost z vydařeného dne a povzbuzení z toho, že jsme byli spolu a byl nás plný dům. A že to souznělo. I při závěrečné písni. Bohu díky! I za to, že nepršelo!

Saša Jacobea

Druhé zasedání 34. synodu ČCE

se konalo ve dnech 19. -21. května v Praze poprvé v budově Autoklubu ČR v Opletalově ulici. Výběr nového místa se ukázal jako velmi vhodný. Synodálové zde měli pro své jednání k dispozici příhodné prostory i technické zázemí. Vlastní jednání začalo tentokrát již ve čtvrtek po obědě. Nová synodní rada místo obvyklé zprávy o životě povšechného sboru připravila něco jako programové prohlášení, které bylo ještě doplněno krátkým vystoupením každého z jejich členů. Následovala všeobecná rozprava a po ní večerní bohoslužby ve sboru v Praze na Vinohradech, při nichž kázal předseda synodu Jiří Gruber. V průběhu jednání nás pozdravili hosté z domácí a zahraniční ekumeny. Letos to byli zástupci reformované církve z Koreje a presbyterní církve v Londýně.

Přinášíme stručný přehled usnesení, který připravil bratr Jiří Bureš:

Nový evangelický zpěvník

Byla schválena osnova a seznam písní připravovaného Evangelického zpěvníku. Část starších či málo zpívaných písní bude vyřazena, část nově otextována, a objeví se i písně zcela nové. Zpěvník vyjde zřejmě v roce 2018 či 2019. Synod poděkoval zpěvníkové komisi za její dosavadní práci.

Úprava činnosti pastýřských rad (PR)

Členové seniorátních PR se budou setkávat a vzdělávat se. Ruší se možnost odvolání k synodu ČCE, poslední odvolací instancí je celocírkevní PR. Poslanci synodu však požádali o zpracování možnosti jiné kontrolní odvolací instance, o níž synod rozhodne příští rok.

Pro sbory / staršovstva

Funkční období nově zvolených členů/členek staršovstva bude začínat až po složení slibu. Do té doby bude pracovat staršovstvo původní. Slib by se měl uskutečnit do měsíce od volby.

Do seniorátních orgánů Jeronýmovy jednoty mohou být nově voleni i nečlenové staršovstva.

Senior může výjimečně pověřit administrátorem sboru i kazatele jiného seniorátu.

Synod schválil právní úpravu tzv. strategických míst, která mají být synodem zřizována na zvláště potřebných a strategických místech. O úpravě budou nyní jednat staršovstva a konvent, než se vrátí ke konečnému schválení synodem.

Synod odpustil deseti sborům, které doporučily seniorátní výbory a synodní rada, staré dluhy vůči personálnímu fondu. V našem seniorátě se to týká sboru v Moravské Třebové.

Výpomocní kazatelé

Právní balík úprav týkající se změn kazatelského reverzu a možnosti konat svatební shromáždění výpomocními kazateli (dříve ordinovaní presbyteři a kazatelé v důchodu a mimo službu), nebyl schválen kvůli výhradám ze seniorátů. Na konečnou verzi si proto ještě počkáme.

Nově objevená modlitebna v Praze

Synod podpořil iniciativu pro využití prostor znovuobjevené toleranční modlitebny v Praze, v ulici Truhlářská. Bude zahájeno vyjednávání s městskou částí Praha 1 s cílem zřídit v budově expozici z dějin české reformace.

Společné prohlášení k učení o ospravedlnění

Synod se přihlásil k záměru Světového společenství reformovaných církví připojit se ke Společnému prohlášení k učení o ospravedlnění, které v r. 1999 podepsaly římskokatolická církev a Světový luterský svaz. Cílem je překlenout teologické spory minulých staletí.

Modlitba za papeže Františka

Synod schválil dopis synodního seniora Daniela Ženatého papeži Františkovi. Dopis je odpovědí na prosbu Františka o modlitbu za něj a jeho náročnou službu - na niž synodní senior odpovídá kladně. K přímělné modlitbě jsou v dopise vyzvány i naše sbory (v dohledné době zřejmě sbory obdrží zázpis s dopisem a s konkrétní výzvou).

Vyslání ke službě

Na slavnostních bohoslužbách ve sboru v Praze na Vinohradech byli do služby učitelů teologie vysláni kazatelé Tabita Landová a Petr Gallus. Synod také opět zvolil bratra Mikuláše Vymětala kazatelem pro menšiny a pro humanitární aktivity a zvýšil jeho pracovní úvazek na 50%. Byla zřízena dvě nová kazatelská místa a dva sbory se sloučily do jednoho (Broumov a Hronov).

Orel

Tak jako lev kraloval mezi zvířaty, orel byl pánem nad vším, co létá. Byl obdivován pro svou velikost, daleký zrak, výšku letu a především pro svou rychlost.

2 Sa 1,23 Saul a Jónatan, v životě hodni líbezné lásky, neodloučili se od sebe ani v smrti. **Bývali nad orly bystřejší a nad lvy udatnější.**

Pro orla bylo příznačné, že měl hnízda na nepřístupných skalách a létal tak vysoko, že se to člověku zdálo nepochopitelné. Nesmíme zapomenout, že lidé tehdy nevěděli, jak je možné, že ptáci na rozdíl od jiných živočichů a lidí mohou létat.

Př 30,18 Tyto tři věci mám za podivuhodné a čtyři nemohu pochopit: **cestu orla po nebi, cestu hada po skále, cestu lodi v srdci moře a cestu muže při dívce.**

Job 39,26 Řídí se snad sokol tvým rozumem, když vzlétne, rozprostře křídla k jihu? **Což se na tvůj rozkaz vznese orel, aby si vysoko udělal hnízdo? Přebývá a nocuje na skále, na skalním útesu, nepřístupném místě. Odtud vyhlíží pokrm, do daleka hledí jeho oči.**

Ale prorok je přesvědčen, že i kdyby se někdo cítil sebejistý a suverénní jako orel, Pán Bůh na něj stačí a potrestá ho. Jeremiáš takto varuje Edom, ale myslí tím Babyloňany, a Abdiáš má pro změnu na mysli obyvatele skalního města Petra, ukrytého v skalách.

Jr 49,16 Svedla tě hrůza, kterou šíříš, opovázlivost tvého srdce. Bydlíš v skalních rozsedinách, zmocnil ses vysokého pahorku. **I když sis založil hnízdo vysoko jak orel, strhnu tě odtud,** je výrok Hospodinův.

Ab 1,3-4 Opovázlivost tvého srdce tě zavedla. Bydlíš v skalních rozsedinách, sídlíš vysoko, v srdci si říkáš: "Kdo by mě strhl k zemi?" **I když sis založil hnízdo vysoko jak orel a položil je mezi hvězdy, strhnu tě odtud,** je výrok Hospodinův.

Orel byl dravec, který vynikal rychlostí a střemhlavým letem. Řada biblických textů proto k orlům přirovnává nepřátele, útočníky a cizí krále, kteří vpadli do země.

*Pl 4,19 **Naši pronásledovatelé byli rychlejší než nebeští orli, zahnali nás do hor, číhali na nás v poušti.***

*Ab 1,8 Jeho koně jsou hbitější než levharti, dravější než vlci za večera; jeho jezdci uhánějí tryskem, jeho jízda se zdaleka žene, **letí jako orlice, jež spěchá za kořistí.***

*Jr 4,13 Hle, vystupuje jako mračna, jako vichřice je jeho vozba, **jeho koně jsou rychlejší než orlové. »Běda nám, budeme vyhubeni!«***

Úzkost, jakou prožívá bezbranný člověk nebo národ, když je ohrožen silnějším nepřítelem, vyjadřuje žalmista v „modlitbě hrdličky“, když prosí Boha o ochranu.

*Ž 74,19 Nevydávej život své hrdličky **dravci**, na život svých ponížených nikdy nezapomeň.*

Jindy však mohou být orlí křídla symbolem nedosažitelnosti a Boží ochrany. Autor knihy Zjevení v tomto smyslu hovoří o církvi jako o ženě, která se ukryla na poušti.

*Zj 12,14 Ale té ženě byla dána **dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště**, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku.*

Ale člověk má i jiné nepřátele. Kdo z nás by polemizoval s Jobem, když si povzdechne nad tím, jak krátký je lidský život a jak rychle ubíhají dny našeho žití?

*Jb 9,25 **Mé dny byly rychlejší než spěšný posel, uprchly a neužily dobra, prolétly jak rákosové čluny, jako orel na kořist se vrhající.***

A kdo by nedal za pravdu varování před marnou touhou po blahobytu?

*Př 23,4 Neštví se za bohatstvím, z vlastního rozumu toho zanech. Jen letmo na ně pohlédneš, už není! **Vždycky si opatří křídla, jak orel odlétne k nebi.***

Mnoha biblickým autorům slouží orel jako obraz Božího soudu a trestu, nepochybně pro nenadálou jeho útoku přímo z nebe.

*Dt 28,49 Hospodin na tebe přivede pronárod zdaleka, od konce země, **jako přilétá orel**, pronárod, jehož jazyku nebudeš rozumět.*

*Jr 48,40 Neboť toto praví Hospodin: "Hle, **zhoubce se vrhne dolů jako orel a roztáhne křídla nad Moábem.***

*Oz 8,1 Polnici k ústům! **Jak orel na dům Hospodinův!** Přestoupili moji smlouvu, proti mému zákonu se vzepřeli.*

*Zj 8,13 A viděl jsem a slyšel, jak **středem nebeské klenby letí orel a volá mocným hlasem: "Běda, běda, běda obyvatelům země, až zaznějí polnice tří andělů, kteří ještě netroubili!"***

Autoři biblického textu si však také pozorně všímali péče, kterou orel věnuje svým mláďatům. Zvláště v kralickém překladu pěkně vynikne, jak orlí rodiče ponoukají mláďata, aby opustila hnízdo a učila se létat. Orel přitom mládě jistí a je připraven ho nést na svých křídlech. Biblický pisatel rozpoznává tuto orlí výchovu a ochranu, když Izraeli připomíná vysvobození z egyptského otroctví a následnou cestu do zaslíbené země. Izrael se na cestě pouští učí svobodě. Učí se létat a přitom má pod sebou záchrannou síť Boží.

*Dt 32,11 **Jako bdí orel nad svým hnízdem a nad svými mláďaty se vznáší, svá křídla rozprostírá, své mládě bere a na své peruti je nosí, tak Hospodin sám svůj lid vedl, žádný cizí bůh s ním nebyl.***

Kralický překlad: **Jako orlice ponouká orličátek svých, sedí na mladých svých, roztahuje křídla svá, bere je, a nosí je na křídlech svých: Tak Hospodin sám vedl jej, a nebylo s ním boha cizozemců.**

*Ex 19,4 Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. **Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě.***

Proroku Ezechieli posloužili orlové k bajce, ve které přirovnal izraelský lid k vinné révě a babylonského a egyptského krále k orlům, k nimž se Boží lid střídavě upíná. První velký orel je babylonský Nebúkadnesar. Jeho pestrobarevné peří připomíná nádhernou výzdobu jeho sídla. Cedrem je míněn judský panovník Jójakín, který byl zajat a odveden do „země kramářů“. Nebúkadnesar však vybral z Davidova rodu nového panovníka - Sidkijáše (vzal sazenici té země) a ustanovil ho králem v Jeruzalémě. Sidkijáš se však vzbouřil a upnul se k egyptskému králi Psamtikovi II - proto je přirovnán k vinné révě, která se na rozdíl od cedru plazila po zemi. Faraona v podobenství představuje druhý orel. Tuto zradu však nenechá první orel bez pomsty a vinná réva (král Sidkijáš) bude sežehnut východním větrem (v Rible byl popraven on i jeho synové - 2 Kr 25,6).

*Ez 17 Veliký **orel s velkými křídly, dlouhými perutěmi, celý opeřený, pestře zbarvený, přilétl na Libanón a vzal vrcholek cedru. Utrhl vršek jeho koruny a přenesl jej do země kramářů, položil jej v městě obchodníků....Byl však ještě jeden veliký orel s velkými křídly a bohatě opeřený. A hle, vinná réva upnula své kořeny k němu, i své větvoví k němu vztáhla, aby ji svažoval mimo záhony, kde byla vysazena. Byla zasazena v dobrém poli u hojných vod, aby se rozvětvila a nesla plody, a stala se nádhernou révou. Pověz: Toto praví Panovník Hospodin: Vydaří se? **Nevytrhne ji orel i s kořeny, a neotrhá jí plody, takže zaschne** a všechno listí, jež na ní vyrašilo, uschne?***

Protože orly jen málokdo viděl umírat, mělo se za to, že žijí věčně. Podle pověsti vzlétnou staří orlové přímo ke slunci, tam se jim spálí peří na křídlech a naroste nové, takže jsou stále mladí. Podobnou pověst známe z řecké tradice o bájném ptáku Fénixovi. Ale žalmista a prorok jsou přesvědčeni, že to, co se o orlech pouze vykládalo, děje se s člověkem, který najde sílu v Hospodinu, opravdu a viditelně. To, co v zoologii už dávno neplatí, proto teologie drží a věřící člověk stále znovu zažívá.

*Ž 103,5 Dobrořeč, má duše, Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! Po celý tvůj věk tě sytí dobrem, **tvé mládí se obnovuje jako mládí orla.***

*Iz 40,31 Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; **vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.***

Většina ptactva kromě holubů, vrabců a křepelek byla v Izraeli považována za nečistá a nesměla se jíst. Důvodem bylo, že většina dravců se živila mršinami podobně jako supi.

*Lv 11,13 Z létajících živočichů budete mít v opovržení tyto, **nesmějí se jíst, jsou hodni opovržení: orla, orlosupa a mořského orla,** všechny druhy havranů, pštrosa, sovu, racka a různé druhy sokolů.*

Porok Daniel použil symboliku zvířat, když se pokoušel porovnat střídající se království, jejichž moc doléhala na Boží lid. První království je přirovnáno k lvu s orlím křídly. To byl tehdy všem srozumitelný obraz babylonské říše. Podobné postavy objevili archeologové v Babyloně z glazovaných cihel. Nebúkadnesarova vláda však ještě měla lidské rysy. Po ní nastupuje vláda Médů, která je přirovnána k medvědu s kořistí v tlamě. Třetí říše je přirovnána k levhartu (Peršané) a nakonec přichází „zvíře přišerné a mimořádně mocné“. Tím je míněn Alexandr Veliký a především vláda jeho následovníků Seleukovců, kdy hrozila Izraeli zkáza.

*Da 7,3 Z moře vystoupila čtyři veliká zvířata, odlišné jedno od druhého. První bylo jako lev **a mělo orlí křídla.** Viděl jsem, že mu byla křídla oškubána, bylo pozvednuto od země a postaveno na nohy jako člověk a dáno lidské srdce.*

*Da 4,30 V tu hodinu se to slovo na Nebúkadnesarovi splnilo. Byl vyhnán pryč od lidí, pojídal rostliny jako dobytek, jeho tělo bylo skrápěno nebeskou rosou, až mu **narostly vlasy jako peří orlům a nehty jako drápy ptákům.***

Orlí tvář se objevuje ve vidění proroka Ezechiela, který se pokouší popsat Boží přítomnost pomocí čtyř bytostí, které mají čtyři tváře: vpředu lidskou, vpravo lví, vlevo býčí a vzadu orlí. Tato čtyřtvárná bytost se díky tomu nemusí otáčet, ale každým směrem se pohybuje přímo. Podobný obraz je použit i v knize Zjevení. Později se tyto čtyři tváře staly znakem čtyř evangelistů.

Každá má jinou podobu, ale společně tvoří jedno evangelium. Matouš má jako znak člověka, protože začíná Ježíšovým rodokmenem. Marek je zobrazován jako lev, neboť jeho kniha začíná kázáním Jana Křtitele na poušti. Lukáš je přirovnán k býku, protože začíná svou knihu obětí v chrámu. K orlu je přirovnán evangelista Jan, který se v první kapitole k vyšším tajemství Boží trojice jako orel (viz motiv orla na kazatelně Červeného kostela).

Ez 1,10 Jejich tváře se podobaly tváři lidské, zprava měly všechny čtyři tváře lví a zleva měly všechny čtyři tváře býčí a všechny čtyři měly také tváře orlí.

*Zj 4,5 Od trůnu šlehaly blesky a dunělo hromobití; před trůnem hořelo sedm světél - to je sedmero duchů Božích; a před trůnem moře jiskřící jako křišťál a uprostřed kolem trůnu čtyři živé bytosti plné očí zperedu i zezadu: První podobná lvu, druhá býku, třetí měla tvář člověka, **čtvrtá byla podobná letícímu orlu.***

Jiří Gruber

O ČEM SE HOVOŘÍ

Jeroným Pražský - Evropan, vzdělanec a buřič

Příběh významného „aktivisty“ českého středověku Jeronýma Pražského, který neprávem stojí ve stínu Jana Husa, si letos připomíná Českobratrská církev evangelická řadou akcí. Jejich vrcholem byl festival pořádaný 28. května v Praze na Střeleckém ostrově.

Tomu ale předcházely některé jiné události. Například tři filmové večery s besedou v pražském kostele u Martina ve zdi. Na programu byl Ohnivý máj z roku 1974, Ecce Constantia z roku 1992 (podle divadelní hry Pavla Kohouta,

který se promítání osobně zúčastnil) a předpremiéra nového dokumentu České televize Nezvladatelný buřič Jeroným Pražský (premiéru měl 29. května na ČT2).

Spustili jsme také interaktivní test, který vytvořil Pavel Keřkovský: <http://www.nase-reformace.cz/jak-dobre-znate-jeronyma-prazskeho-a-jeho-dobu/> a vydali jsme komiks a knihu, které mapují život Jeronýma a jeho odkaz. O tyto publikace je možné požádat Moniku Voženílkovou (224 999 272, vozenilkova@e-cirkev.cz).

Průvodcem celého roku se stala loutka Jeronýma Pražského, kterou podle podoby v Richentalově kronice (mapuje průběh Kostnického koncilu) vyřezal Jan Růžička a mluví a vodí ji farář Jaroslav Pechar.

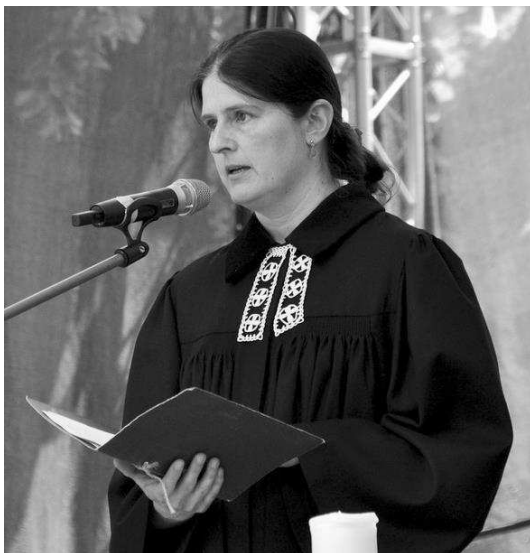
Jak už jsem zmínila v úvodu, hlavní akcí, ke které všechny aktivity směřovaly, byl festival na konci května. Možná se této slavnosti i mnozí z vás zúčastnili. Akci zahájil průvod od Novoměstské radnice na rohu Karlova náměstí a Řeznické ulice. V tom rohovém domě se prý Jeroným narodil, má tam i pamětní desku. Ale jistě to není, stejně jako není známé přesné datum jeho narození. Průvod minul některá další místa, která jsou s tímto světoběžníkem a mistrem čtyř univerzit spojená, a skončil na Střeleckém ostrově, kde celý festival pokračoval dalším bohatým programem.

Ten zahájily slavnostní bohoslužby připravené Pražským seniorátem ČCE. Lenka Ridzoňová ve svém kázání přiblížila sedm významných milníků Jeronýmova života a pátrala po možnostech, co si z jeho života můžeme odnést do dnešní doby.

Sbírka při bohoslužbách vynesla přes 12 000 korun, které putovaly na projekt Dža dureder neziskové organizace Slovo 21. Projekt se zabývá doučováním romských středoškolských studentů a jejich přípravou na přijímací zkoušky na vysoké a vyšší odborné školy. Cílem je, aby mladí Romové úspěšně složili maturitu a ve studiu dál pokračovali. To by Jeroným, sám nemajetný student bažící po vzdělání, jistě ocenil.

Zájemci mohli na ostrově podepsat dopis církvím v Kostnici, který byl odpovědí na jejich loňské prohlášení, v němž vyjádřily lítost nad upálením Jana Husa a Jeronýma Pražského.

Obsahuje poděkování za jejich gesto smíření. Dopis předal zástupce Českobratrské církve evangelické v pondělí 30. května na bohoslužbě v Kostnici.

Na programu festivalu byl kromě bohoslužby také koncert skupin Létající rabín a Jablkoň, loutkové divadlo napsané přímo pro tuto příležitost, panelová diskuse pro zájemce o hlubší poznání Jeronýma Pražského nebo program pro děti a výstava zapůjčená z Husitského muzea v Táboře. Příjemnou atmosféru nepřekazil ani odpolední déšť. Velkou zásluhu na hladkém zajištění vydařené akce měli také dobrovolníci, kterým za to patří velký dík.

Tečkou za sobotním festivalem bylo o dva dny později zvonění z věže kostela ČCE v Praze U Salvátora v půl jedné odpoledne. Zvoníci nejprve na pět minut rozhoupali pouze velký zvon, jak je zvykem v hodinách smrti, dalších pět minut se pak ozývaly všechny čtyři zvony, jak tomu bývá u významných událostí.

Jeronýmovi a aktivitám Českobratrské církve evangelické v letošním roce byl také věnován Křesťanský magazín 29. května, který je možno zhlédnout na internetu v archivu České televize.

Uplynutím toho klíčového dne Jeronýmovy smrti ale nekončíme. V listopadu se Praha stane jedinou zastávkou Reformačního kamionu v České republice. Tento kamion vyrazí na začátku listopadu ze Ženevy a zastaví na 68 místech v 19 zemích. V květnu 2017 zakončí cestu ve Wittenbergu, kde Martin Luther v roce 1517 formuloval svých 95 tezí. Cílem projektu je zdůraznit, že reformace není jen německým tématem. Program spojený s pražskou zastávkou tvoří Českobratrská církev evangelická v duchu Jana Husa a Jeronýma Pražského.

Jeroným Pražský se narodil okolo roku 1378. V roce 1398 dokončil studia na pražské univerzitě. Z Oxfordu přivezl do Prahy Wyclifovy nejdůležitější spisy. Přednášel na pařížské Sorbonně a na univerzitách v dnešním Německu a Rakousku. Podílel se na vydání Dekretu kutnohorského. Složil několik básní a „protestsongů“. Jako diplomat krále Václava IV. zavítal i do Jeruzaléma. V dubnu 1415 přijel přes varování do Kostnice. Po uvěznění a trýznivém mučení své názory odvolal. Po vnitřním zápase se znovu veřejně přiznal k Husovým a Wyclifovým myšlenkám. Byl odsouzen církevním koncilem a 30. května 1416 upálen na stejném místě jako Hus.

Jana Vondrová

PhDr. Vlasta Fialová se narodila před 120 lety

Letos 5. června uplynulo 120 let od narození PhDr. Vlasty Fialové, CSc., archeoložky, historičky a popularizátorky české a moravské reformace, vedoucí vykopávek v Kralicích. Doktorka Vlasta Fialová, rozená Stratilová, se narodila 5. 6. 1896 v Holešově u Kroměříže. Mládí prožila v Bystřici pod Hostýnem, kde byl její otec učitelem a od roku 1908 ředitelem měšťanské dívčí školy. Studovala na gymnáziu v Holešově a na Karlově univerzitě v Praze obor zeměpis, dějepis a archeologie. Protože se v té době ještě nemohla plně věnovat archeologii, v letech 1916-1921 učila v Bystřici.

Řadu let působila na gymnáziích v Olomouci a Bučovicích, pak v ústavu pro vzdělávání učitelek odborných škol pro ženská povolání v Brně.

Roku 1935 získala doktorát filosofie na Masarykově univerzitě v Brně a pak pracovala v Moravském muzeu v Brně. Byla spolupracovnicí Františka Táborského a po jeho smrti převzala vedení časopisu Naše Valašsko. Je autorkou řady publikací: „Jan Adam z Víckova, moravský emigrant a vůdce Valachů 1620-1628“, „Kronika holešovská“, „Brněnský hrad“, „Kralice“, „Zachariáš Solín, tiskař Bible kralické“ a dalších časopiseckých článků. Zasloužila se o poznání husitského hnutí i pobělohorské doby na Moravě.

Roku 1956 byla pověřena vedením výzkumu zaniklé středověké tvrze v Kralicích nad Oslavou. Výzkum, který byl uskutečněn ve spolupráci s místním Spolkem pro záchranu bratrských památek, přinesl nečekané výsledky. Nález více než 4000 tiskařských liter a ozdob z let 1578-1622 byl světovým unikátem a vzbudil zájem i v zahraničí. Tolik tiskařských liter nemá ani Guttenbergovo muzeum knihtisku v Mohuči. Dr. Fialové se podařilo dokázat, že tajná bratrská tiskárna z Kralic, kde byla vytištěna slavná Bible kralická, byla roku 1628 přenesena do polského Lešna, aby tam sloužila Komenskému k vydávání jeho spisů. Díky tomu byl pak v Kralicích nad Oslavou vybudován památník bratrské tiskárny. Dr. Fialová přednášela o své práci v Kostnické jednotě, ve sborech, ve

Spolku československého evangelického duchovenstva, ale i na veřejnosti. Dr. Vlasta Fialová zemřela v Brně 6. 2. 1972.

Dr. Vlastu Fialovou si připomeneme letos 10. září na Dni Bible v Kralicích nad Oslavou, více na <http://www.denbible.cz/phdr-vlasta-fialova/>.

Monika Doležalová, Památník Bible Kralické

BIBLICKÉ ZAMYŠLENÍ

Připraveno jako závěrečná pobožnost při Brněnské muzejní noci v Komenského kostele 21. 5. 2016. V programu muzejní noci bylo ohlášeno jako „Bohoslužba pro nevěřící“.

V předchozím průběhu brněnské muzejní noci byla otevřena výstava fotografií Jindřicha Štreita „Domov bez domova“, doprovázená prezentacemi Armády spásy a Diakonie ČCE.

Nenaučil jsem se dělit lidi na věřící a nevěřící a, věřte - nevěřte, už se to těžko kdy naučím. Jenže to je mé nesnáze s nadpisem pro tuto chvíli jenom půl. Nadto se znepokojeně ptám: Víím já vůbec, co je bohoslužba?

Je užitečné, když si člověk zkusí zjistit, jak o tom smýšleli autoři nejprůvodnějších křesťanských dokumentů.

Konfrontace s jejich míněním bývá velmi přínosná. A v této věci se na okamžik také velmi zjednoduší. Co totiž je bohoslužba, a co není, o tom se kdysi v celém Novém zákoně zmínil jenom jeden a pouze na jednom místě. Jmenoval se Jakub a napsal:

Kdo si zakládá na své bohoslužbě, a přitom nadržuje na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho bohoslužba je k ničemu. Pravá a čistá bohoslužba znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.

List Jakubův 1,26.27

Byl to spisovatel vzdělaný a sečtělý, uvažoval velmi realisticky, věděl, jak důkladně se dá bodovat tluchobovstvím. Umění hlasitě a suverénně kdykoli povídat o kdečem tak, aby nikdo nepoznal, co si přitom myslíte, to je všestranně výnosné. Ale to ten muž nedoporučil.

Přitom to vůbec nevypadá, že by ho jakkoli zajímal rozdíl mezi tím, když někdo takzvaně „jenom mluví“, anebo takzvaně „místo toho jedná“. To „bud’ - anebo“ je v něčem jiném. Dobrá řeč může způsobit dobré, o to víc platí, že špatná řeč působí zlé.

Navíc přistoupí to, co je obecně známé a dobře pochopitelné. Když někdo vyrobí třeba trakař, může se stát, že se při tom nepovede. A ono se to dá opravit, bude to použitelné, možná dokonce i hezké. Ale zlá řeč, zneužitá k poškození, ponižování, zákeřná a křivá, ta se napravit nedá. V tomto čase a prostoru už to zůstane.

Ale teď nechceme mířit k tomu, co kde kdo dělá nesprávně. I ta přečtená stručná úvaha má jednoznačný směr - zajímá ji, jak je to tedy správně.

Prý takhle: Pravá a čistá bohoslužba znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení, a tak se chránit před poskvrnou světa.

Ty dvě pojmenované skupiny, totiž sirotci a vdovy, byly v antickém prostředí velmi typický příklad lidí, na něž není proč se podívat - a ještě výrazněji: byli to lidé, které nikdo neslyšel. Nebylo proč.

Kdosi nedávno poznamenal: Pokud jde o děti, které vyrůstají kdesi v domovech, obklopeny v nejlepším případě nezaujatou přívětivostí, je to stejné jako kdysi před tisíci lety. A nebylo by dnes zas tak těžké najít jim podobné.

Jde prý o to věnovat jim čas, naslouchat, pokoušet se říkat s nimi to, na čem jim asi záleží. A přitom je řeč o bohoslužbě. Dáte mi za pravdu, že to by se mnohem spíš dala čekat výzva naslouchat vnitřnímu hlasu. Nebo tajemným způsobem objevovat náboženské pokyny v šeru kostelního posvátna.

O tom ten učitel církve v začátcích nic nenapsal. Jako na potvoru.

Psal o lidech, kteří se dali najít bez obtíží, jenom si jich nikdo neměl proč všimnout. A tak je velmi pravděpodobné, že zůstane nepovšimnut i ten, kdo je vyhledá. Přejde za nimi a pokusí se propůjčit někomu z nich svůj hlas. Kdo mu potom bude naslouchat? Najde se někdo?

Jiné by to bylo, kdyby pranýřoval zlořády. To se uznává. - A co takhle povídat o tom, co prý je dnes mezi lidmi všude špíny. Podívejte tamhle, a tamhle také, ó hrůzo - a nejhůř mezi těmi nahoře. To by byl námět!

A ono zatím mezi zapomínanými to příliš často nebývá vyčištěné a naleštěné. Ale když prý si najdete cestu k člověku, jehož si není proč všimnout, děje se čistá, nezkažená bohoslužba. Tu a tam někomu se tím na chvíli podaří vyjít ze soustředěnosti na sebe samého, a to prý znamená chránit sebe před skutečnou špinavostí přítomného věku.

Neplatí, že v tom dnes nikdo nic nezmůže, protože lidi na to stejně nedbají. Ono je to na odpovědnosti jednotlivce, a ten na to dbát může.

Ale pravda - je dobře, když na to člověk není sám. Třeba někde docela nablízku je ještě někdo, koho zrovna takový postoj zaujal a zkouší to. Myslím si, že někoho takového také potkáte.

Přeju vám dobrou noc. A zítra dobrá setkání.

Jaroslav Vítek

CÍRKEVNÍ OTCOVÉ

Aurelius Prudentius Clemens - * 348, † po r. 405

Zatímco první latinští křesťanští "otcové"- obhájci křesťanství (apologeti) a další teologicky zaměření autoři, píšící většinou v próze, jsou obecně známější, málokdo přišel do styku s křesťanskou poezií prvních staletí; mohli jsme zde sice již číst o Ambrožovi z Milána, zakladateli hymnu, ale Prudentiova poezie má charakter od Ambrože odlišný po formální i obsahové stránce.

Prudentius pocházel z Hispánie, je přibližně Jeronýmovým současníkem, je tudíž o málo starší než velký Augustinus. Proslavil se nejprve dvěma básnickými sbírkami, Cathemerinon, titul, který

můžeme v češtině parafrázovat naším známým evangelickým "Na každý den", a Peristephanon - "O korunách mučedníků". První z nich podává hymny k modlitbám v průběhu dne (podle denních dob: ráno, poledne, večer) a pak k příležitostem církevního roku, hlavním křesťanským svátkům. Soubor O korunách mučedníků tvoří básnicky zpracované legendy o mučednících se zvláštním důrazem na názorné až naturalistické líčení jejich smrti. Pro

eventuálního současného čtenáře jsou proto hymny sbírky Na každý den přijatelnější než sbírka O mučednických korunách, zatížená morbidními popisy, které pro své výstřední ohavnosti hraničí s nechtěnou komikou, a plná nevěrohodných vyprávění také tam, kde mluví o zázracích. Čtenář nebo posluchač raných křesťanských staletí ošem tyto věci vnímal jinak.

Stejně významný a stejně naturalistický je alegorický epos Boj o duši (Psychomachia). Je složen v daktylských hexametrech, jak tomu vůbec již od Homérových eposů v antické epice bylo, a zobrazuje zápas personifikovaných, zosobněných, ctností a neřestí o lidskou duši. I zde, podobně jako ve zmíněné skladbě O korunách mučedníků, nachází autor zjevné zalíbení v popisech nelítostného boje, v němž ctnosti likvidují neřesti naprosto nevybíravým a velmi tvrdým fyzickým násilím, a také v popisech hrůz, které dokážou neřesti v lidském světě páchat. Právě o tom je ukázka z překladu, kterým F. Stiebitz přiblížil českému čtenáři charakteristiku jedné z neřestí. Úryvek nazval "Řádění Lakoty":

*Vše, co zbylo tam ještě, když skončil své řádění Přepych,
Lakota zahnutým drápem teď popadla: na její hrudi
Klene se obrovská torba, a Lakota na šperky zírá,
široce otvírá ústa a úlomky spadlého zlata
po zápasišti sbírá. A když už torba je plná,
nemá dost, a do váčků na hrdle zase cpe lačně
hanebný zisk a pěčuje kořistí pytle, již těžké...
Starost, Hlad, taky Strach, i Přísaha křivá a Úzkost,
Bledost, Nespavost, se Lstí Lži, a Hamižnost, Svůdnost,
přerůzné mstitelky hříchů se hemží kolem té stvůry.
Taky všude tu rejdí a jako divocí vlci
Po celém bitevním poli se honí Zločiny krve,
které Lakota matka svým černým kojila mlékem....*

U jednotlivých autorů raných křesťanských staletí jsme si zde všímali také jejich vztahu k antickému dědictví, k tomu, co pohanství starého Řecka a Říma odkázalo, jakkoli pouze mimoděk, křesťanskému středověku: např. u Tertulliana jsme pozorovali bojovnou odmítavost, u Augustina vědomou návaznost zejména na antickou filozofii, u Lactantia převzetí forem antické literatury; poslední z uvedených autorů si dokonce získal, jak si můžeme vzpomenout, přízvisko "křesťanský Cicero". Prudentius, jemuž se věnujeme

dnes, býval označen jako "křesťanský Horatius". Je tím vyjádřeno, že ve své básnické tvorbě napodoboval umělecké přístupy a zejména tzv. básnické rozměry, typ veršů (daktylský hexametr a pentametr, a zejména poměrně složité a náročné lyrické útvary), jaký v římské literatuře převzal od řeckých lyriků a latinsky rozvinul právě Q. Horatius Flaccus, jeden z nejvýznamnějších římských klasiků 1. století před Kristem.

Na překlady do češtiny je Prudentius chudý, přece však aspoň toto:

Několik hymnů přeložil O. F. Babler v revui Na hlubinu v ročnících 1927, 1940 a 1947.

Řádění Lakoty (Psychomachia verše 454-496) přel. F. Stiebitz in: Karel Hrdina, Výbor z římské poezie v překladech, Praha 1935.

Z jitřního hymnu. In: Eva Stehlíková, Sbohem, starý Říme. Výbor z pozdní římské poezie, Praha 1983.

Hymnus na zpěv kohouta. Přel. Martin C. Putna. In: Souvislosti 3, 1(1990).

Jana Nechutová

Na obrázku středověká iluminace k „Boji o duši“.

ZE SBORU BRNO - ŽIDENICE

Židenice 4. června - Jana a Ondřej

Už dlouho nebyl náš kostel tak naplněný jako 4. června 2016 v 11 hodin.

Ptáte se proč? Konala se svatba našeho dlouholetého varhaníka Ondřeje Maňáka a Jany Tkadlečkové ze sboru Brno II. Protože jsou oba činní v mnoha aktivitách, přišli je pozdravit nejen členové obou sborů, ale i přátelé a mnoho skautů a skautek, které oba po léta obětavě vedli. Netradiční svatební kázání připravila farářka Saša Jacobea na text 1. Kor. 16, v. 13, který zní: „Bděte, stůjte ve víře, buďte stateční, buďte silní. Všechno ať se mezi vámi děje v lásce“. Kázání prozrazovalo osobní sympatie a dobrou znalost daného páru a se zaujetím je vyslechli i všichni přítomní. Kazatelka vyzdvihla smysl svatebního slibu před Bohem a potažmo i před sborem a bylo cítit, jakou máme všichni radost, že to Ondřej i Jana myslí s důvěrou v Boží ochranu a vedení skutečně vážně.

Obřad byl doplněn zpěvem ChraPoTu, tentokrát z kůru, doprovázeným líbeznou hrou M. Kubelové. Následovala baladická píseň „pro nevěstu“, zazpívaná jejím autorem I. Osvaldem.

Zdá se mi, že vrcholem celého krásného svatebního obřadu bylo, když si oba snoubenci řekli, postupně jeden druhému, svůj celoživotní slib lásky a věrnosti. Jak to oběma slušelo, můžete vidět na přiložené fotografii. Mnozí z přítomných si při něm asi vzpomněli na romantiku svého mládí a v konfrontaci s prožívanou realitou se tak neubránili dojetí.

Po obřadu následovalo pohoštění, k němuž byli přizváni všichni přítomní. Předávání darů a gratulací nebralo konce, ale slunné počasí a hojnost dobrot na prostřených stolech na farské zahradě vytvářelo skvělou přátelskou atmosféru. Ta pokračovala i po odjezdu novomanželů na další část oslav. Myslím, že text verše na půvabném svatebním oznámení, které si Ondřej s Janou vytvořili, vyjádřil nejlépe přání všech přítomných.

„Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám požehnání, kéž nad námi rozjasní svou tvář“.

Jana Slámová

Cantate Domino v Poličce

Letní pobyt sboru Cantate Domino v Poličce se připravuje i letos, a to na dny 7.-10. července.

Kavárnička Brno I

Kavárnička v letních měsících bude každou středu v 15 hodin kromě 6. července (svátek). Program bude volný.

Blažkov - přehled letních pobytů

30. 6./1. - 9. 7.	Tábor pro menší děti (vedou M. Erdinger, O. Ruml)
9. 7. - 16. 7.	Tábor pro starší děti (vede P. Freitinger)
16. - 23. 7.	Brno I (vedou J. Gruber, R. Šebesta)
23. - 30. 7.	Klobouky (vede M. Zuštinová)
30. 7. - 6. 8.	Židenice
6. - 13. 8.	Brno II
13. - 20. 8.	Miroslav (vede J. Šimšová)
20. - 27. 8.	Lesem (vede M. Erdinger)
27. 8. - 3. 9.	Senioři (vede E. Schwarzbach)

Skautské bohoslužby

se připravují v Brně I, v Komenského kostele, a to na neděli 18. září.

Instalační shromáždění v brněnských sborech

Až uplyne léto, čekají nás ve dvou z brněnských sborů shromáždění, při nichž budou uvedeny do služby nové kazatelky brněnských sborů. Očekáváme, že ve svých sborech začnou působit již od počátku září.

Ve sboru **Brno - Židenice** bude uvedena do služby farářka sboru **Radka Včelná v neděli 25. září.**

Ve sboru **Brno I** bude uvedena do služby druhá farářka sboru **Jana Hofmanová v neděli 9. října.**

Pozvánky ve sborových vývěškách se jistě objeví v průběhu léta.

LIDÉ VE SBORU

Brno I

1.7.	Bedřiška Köhlerová	109 let
1.7.	Daniela Šmídová	30 let
1.7.	Jiří Toman	10 let
2.7.	Tomáš Cetkovský	20 let
2.7.	Vlasta Michalská	95 let
2.7.	Anna Seberová	79 let
2.7.	Jitka Vymazalová	50 let
3.7.	Hana Dosedlová Lacková	40 let
3.7.	Jan Pospíšil	40 let
4.7.	Jan Doležel	60 let
4.7.	Filip Holub	10 let
5.7.	Marie Šťastná	74 let
5.7.	Vladimír Zhoř	88 let
6.7.	Marie Pivcová	87 let
6.7.	Milan Smutný	40 let
6.7.	Zdenka Škeřiková	87 let
7.7.	Libuše Plířová	97 let
8.7.	Vladimír Slovák	60 let
9.7.	Milan Chmelík	71 let
10.7.	Josef Ondra	72 let
10.7.	Božena Zhořová	84 let
11.7.	Libor Zabloudil	60 let
12.7.	Kamil Čermák	72 let
12.7.	Anna Smutná	90 let
12.7.	Anna Šmídová	60 let
16.7.	Jiřina Kostelková	71 let
17.7.	Vlasta Nykodýmová	92 let
18.7.	Irena Šmérková	30 let
19.7.	Lucie Krbůšková	30 let
19.7.	Libuše Makovská	70 let
21.7.	Zdeňka Dlabačová	70 let
22.7.	Jiří Kepák	75 let
23.7.	Jana Fleischerová	75 let
25.7.	Jana Kropáčová	75 let
25.7.	Eva Kundtová Klocová	30 let
26.7.	Ilona Jelínková	79 let
27.7.	Anna Jochymková	75 let
27.7.	Jan Syrůček	72 let
27.7.	Hana Winklerová	85 let
28.7.	Jaroslav Loubal	77 let

Brno II

1.7.	Jakub Karásek	30 let
8.7.	Věra Randýsková	92 let
8.7.	Zbyněk Čurda	72 let
11.7.	Jaroslav Urban	74 let
14.7.	Božena Pliskvová	71 let
17.7.	Libuše Holečková	88 let
20.7.	Libor Nykodým	73 let
23.7.	Pavla Vařílková	50 let
24.7.	Václav Waldhans	60 let
26.7.	Leopold Dufek	70 let
27.7.	Jitka Vítová	50 let
30.7.	Radoslav Marek	79 let
30.7.	Vlasta Šuláková	77 let
2.8.	Daniel Šebesta	60 let
3.8.	Věra Uhlířová	89 let
3.8.	Ladislav Vašina	89 let
5.8.	Oldřich Pliskva	77 let
10.8.	Alena Šebestová	82 let
15.8.	Pavel Zemánek	72 let
16.8.	Petr Merta	79 let
16.8.	Alena Trojanová	79 let
24.8.	Mathias Thaisz	10 let
24.8.	Rebeka Thaiszová	10 let
28.8.	Libuše Mahelová	75 let
29.8.	Věra Nykodýmová	72 let

Pokřtěna byla:

5. 6. Hana Marková, nar. 2015

Oddáni byli:

28.5. Eva Blažková a Vít Dvořák
 1.6. Veronika Miklíková a Jan Škrlant
 4.6. Jana Tkadlečková a Ondřej Maňák (ve sboru Brno-Židenice)

28.7.	Pavel Zíma	40 let
29.7.	Jarmila Orlová	81 let
30.7.	Milan Kopřiva	80 let
31.7.	Věra Kočí	70 let
31.7.	Lydie Vařejková	72 let
1.8.	Vlastimil Nykodým	60 let
6.8.	Jiří Chalupník	77 let
6.8.	Vlastimila Mlejnková	72 let
6.8.	Jarmila Nováčková	75 let
6.8.	Lucie Veselá	40 let
7.8.	Jiřina Boháčková	75 let
7.8.	Libor Petrů	50 let
9.8.	Vladimír Raška	50 let
12.8.	Emílie Hudečková	71 let
12.8.	Arnošt Jochymek	50 let
12.8.	Milena Šimurdová	78 let
14.8.	Vlasta Dvouletá	91 let
15.8.	Radmila Jedličková	93 let
15.8.	Libuše Kožoušková	79 let
15.8.	Blahoslava Ondrová	101 let
19.8.	Miloslava Mikšovská	79 let
21.8.	Veronika Holubová	40 let
22.8.	Michal Jedlička	30 let
23.8.	Petr Kolman	40 let
24.8.	Milada Lokajová	70 let
25.8.	Viera Holečková	88 let
25.8.	Pavel Lauterer	83 let
25.8.	Adéla Pitáková	10 let
27.8.	Jarmila Davidová	83 let
29.8.	Vlasta Zukalová	91 let
30.8.	Ivana Vlčková	74 let

Oddáni byli:

- 28.5. Lenka Kubové a Martin Lutter
- 2.7. Lada Hrabalová a Patrik Letovanec
- 2.7. Veronika Březková a Milan Suchodol

Rozloučili jsme se:

- 14.6. Jana Zemánková, nar. 1939

DÍKY A PROSBY

Pane Ježíši Kriste!

Přimlouváme se za všechny, kteří jsou nespokojení, zklamaní, naštvaní, smutní a rozhněvaní, protože si myslí, že je svět nedovede dostatečně ocenit, odměnit a pochválit. Dej, aby poznali, že i oni pouze splácí dluh za to, co jim bylo dáno a umožněno. Mnozí jiní podobnou příležitost nedostali. Mnozí jiní jim ustoupili nebo skromně mlčí, ačkoli pracovali mnohem víc.

Nauč nás, Pane, všimnout si těch, kteří jsou věrní a spolehliví, a ocenit jejich oběti, které často nejsou vidět. Nauč nás být pozorní a vděční těm, kteří nám v životě pomohli, kteří se nás zastali, kteří nás pochopili a přitom se od nás ani druhých uznání nedočkali.

Prosíme za všechny ty tiché a skromné služebníky, na nichž stojí tento svět. Myslíme s úctou a vděčností na své rodiče, učitele a přátele, kteří nás naučili vážit si života, přírody, lásky, krásy, hudby a víry. Pomoz nám najít vhodnou příležitost, jak jim za to poděkovat. Za mnohé však můžeme děkovat pouze Tobě, protože nás již předešli a spojili svou nadějí s tvou milostí a láskou.

Prosíme, abychom nebyli zbytečně zahořklí, zklamaní a do sebe zahledění. Vždyť každý, kdo najde smysl života ve službě a naplňování tvé vůle, dojde klidu a pokoje.

Přímlovná modlitba, která zazněla 22. 5. 2016 ve sboru v Brně I

ZE STARŠOVSTVA

Brno I

V poslední schůzi před prázdninami jsme se nejprve věnovali hodnocení řady náročných, ale vesměs vydařených akcí, na jejichž přípravě a průběhu se podílely desítky ochotných bratří a sester z našeho sboru. Zájezd do Basileje, Muzejní noc a Noc kostelů i červnové nešpory se vydařily. Dále jsme hovořili o žádosti rychmanovských, aby bylo přerušeno konání bohoslužeb během letních prázdnin, a připravovali jsme poděkování sestře faráře za její dlouholetou službu v našem sboru. Staršovstvo zaslalo poděkování bratru Jaroslavu Černému za jeho podněty k jeho práci, které v jarních měsících

postupně probíralo. Bylo rozhodnuto o koupi padesáti zpěvníků Svítá, abychom z nich mohli zpívat v kostele při bohoslužbách. Dále už jsme jednali a rozhodovali pouze o věcech hospodářských (nová kuchyň, skautské klubovny, zabezpečovací systém vstupních dveří, malování schodiště, oprava dešťové kanalizace, střechy, brány atd.).

Jiří Gruber

Brno II

Na poslední předprázdninové poradě staršovstvo odsouhlasilo záměr zřídit v Blahoslavově domě dětský klub pro nejmenší děti. Vzalo na vědomí plán na rozšíření činnosti křesťanské služby. Faráři dále poděkovali presbyterům za jejich aktivní účast při přípravě a průběhu seniorátní neděle a Noci kostelů. Staršovstvo vyjádřilo souhlas s návrhy liturgické komise na širší zapojení laiků při službách Božích a zpěvu písní z novějších zpěvníků. Vzalo na vědomí přehled připravovaných akcí na příští měsíce a schválilo návrh na vybavení sborové kanceláře novým nábytkem.

Martin Horák

Brno-Židenice

Na červnové schůzi se staršovstvo zabývalo mimo jiné přípravou sborové neděle (bude se konat 26.6., jako host je pozván doc. Jindřich Halama), a také zajištěním vedení bohoslužeb na letní měsíce. Staršovstvo dále vyslechlo finanční informace a seznámilo se s výsledkem výběru dodavatele na opravu fary. Vybraná firma Ing. Strnada předložila nejen nejnížší nabídku, ale také nejvýhodnější smluvní podmínky. Opravy již byly zahájeny a budou dokončeny do 30. července.

Miroslav Maňák

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH

Brno I

3.7. 6. po sv. Trojici

9:00 ČK Jaroslav Vitek

10.7. 7. po sv. Trojici

9:00 ČK Olga Tydlitátová

17.7. 8. po sv. Trojici

9:00 ČK Jaroslav Vitek

24.7. 9. po sv. Trojici

9:00 ČK Jiří Gruber

31.7. 10. po sv. Trojici

9:00 ČK Jaroslav Vitek

7.8. 11. po sv. Trojici

9:00 ČK Jiří Gruber, *VP*

14.8. 12. po sv. Trojici

9:00 ČK Olga Tydlitátová

21.8. 13. po sv. Trojici

9:00 ČK Jaroslav Vitek

28.8. 14. po sv. Trojici

9:00 ČK Jiří Gruber, *křest*

4.9. 15. po sv. Trojici

10:00 ČK Jana Hofmanová, *VP*

14:15 Rch Jana Hofmanová

Brno II

3.7. 6. po sv. Trojici

9:00 BD Martin Horák

10:30 Tiš Martin Horák

10.7. 7. po sv. Trojici

9:00 BD Martin Horák

17.7. 8. po sv. Trojici

9:00 BD Martin Horák

10:30 Tiš Martin Horák

24.7. 9. po sv. Trojici

9:00 BD Saša Jacobea

10:30 Tiš Saša Jacobea

31.7. 10. po sv. Trojici

9:00 BD Saša Jacobea

10:30 Tiš Saša Jacobea

7.8. 11. po sv. Trojici

9:00 BD Saša Jacobea

10:30 Tiš Saša Jacobea

14.8. 12. po sv. Trojici

9:00 BD Saša Jacobea

21.8. 13. po sv. Trojici

9:00 BD Martin Horák

10:30 Tiš Martin Horák

28.8. 14. po sv. Trojici

9:00 BD Saša Jacobea

4.9. 15. po sv. Trojici

9:00 BD Martin Horák

10:30 Tiš Martin Horák

Brno - Husovice

3.7. 6. po sv. Trojici

9:00 Matouš Pleva

10.7. 7. po sv. Trojici

9:00 Štěpán Hájek

17.7. 8. po sv. Trojici

9:00 Štěpán Hájek

24.7. 9. po sv. Trojici

9:00 Štěpán Hájek

31.7. 10. po sv. Trojici

9:00 Filip Ženatý

7.8. 11. po sv. Trojici

9:00 Štěpán Hájek

14.8. 12. po sv. Trojici

9:00 Jaroslav Vítek

21.8. 13. po sv. Trojici

9:00 Vladimír Zikmund

28.8. 14. po sv. Trojici

9:00 Jiří Šimsa

4.9. 15. po sv. Trojici

9:00 Štěpán Hájek

Brno - Židenice

3.7. 6. po sv. Trojici

9:00 Žd Olga Tydlitátová, VP

14:00 Bl Jiří Bureš, VP

10.7. 7. po sv. Trojici

9:00 Žd Jiří Šimsa

14:00 Bl Jiří Šimsa

17.7. 8. po sv. Trojici

9:00 Žd Matouš Pleva

14:00 Bl Jiří Bureš

24.7. 9. po sv. Trojici

9:00 Žd Josef Suchý

14:00 Bl kazatel CB

31.7. 10. po sv. Trojici

9:00 Žd čtené

14:00 Bl čtené

7.8. 11. po sv. Trojici

9:00 Žd Martin Horák, VP

14:00 Bl Jiří Bureš, VP

14.8. 12. po sv. Trojici

9:00 Žd Jiří Šimsa

14:00 Bl Jiří Šimsa

21.8. 13. po sv. Trojici

9:00 Žd Matouš Pleva

14:00 Bl Jiří Bureš

28.8. 14. po sv. Trojici

9:00 Žd Josef Suchý

14:00 Bl kazatel CB

4.9. 15. po sv. Trojici

9:00 Žd

14:00 Bl